

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 196/64/2022

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 27 Octombrie 2022

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: VICTOR HORTOLOMEI

Grefier: DAN ALEXANDRU DINU

Pe rol se află cauza de Contencios administrativ și fiscal privind acțiunea formulată de **reclamantul SECU CRISTIAN ADRIAN** în contradictoriu cu **pârâții GUVERNUL ROMÂNIEI PRIN SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI, AUTORITATEA NATIONALA PENTRU REGLEMENTARE IN DOMENIUL ENERGIEI, ENGIE ROMANIA SA**, având ca obiect „anulare act administrativ - Ordin ANRE nr. 27/23.03.2020”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, pe lista amânărilor fără discuții, a răspuns reclamantul, personal, legitimat cu CI, datele de identificare ale acestuia fiind consemnate în caietul grefierului de ședință, pârâta AUTORITATEA NATIONALA PENTRU REGLEMENTARE IN DOMENIUL ENERGIEI, prin doamna consilier juridic Andreea Baity, cu delegație la dosar și pârâta ENGIE ROMANIA SA, reprezentată prin domnul avocat Viorel Dinu și doamna avocat Anca Radu, cu împuternicire avocațială la dosar, lipsă fiind pârâțul GUVERNUL ROMÂNIEI PRIN SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței de judecată că, la data de 27.10.2022, la serviciul registratură, reclamantul SECU CRISTIAN ADRIAN a depus taxa judiciară de timbru, după care:

Curtea pune în discuție competența.

Reprezentății pârâtei ENGIE ROMÂNIA SA, prin avocat invocă excepția necompetenței materiale a Curții de Apel pentru capetele de cerere 2 și 3, astfel cum au fost modificate și precizate, în sensul că, că acele capete de cerere referitoare la constatarea nulității, respectiv inexistența contractului de furnizare gaze, nulitatea notificărilor și plata unor pretenții sunt de competența judecătoriei Brașov.

Reclamantul personal solicită respingerea excepția necompetenței teritoriale și materiale a Curții de Apel București ca nefondată, având în vedere dispozițiile art.123 alin.1 C.pr.civ. Mai mult, menționează și jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentății pârâtei ENGIE ROMÂNIA SA, prin avocat precizează că există patru capete de cerere, toate având un caracter principal, cu mențiunea că ordinea a fost inversată fiind puse într-o ordine nefirească, în sensul că, în realitate trebuie pornit de la pretenția esențială a reclamantului care privește nemulțumirea față de raportul juridic guvernat de un contract dintre reclamant și pârâțul ENGIE ROMÂNIA SA, și în ultimă fază nemulțumirea cu privire la constituționalitatea invocată. Mai mult, consideră că orinea logico-juridică este aceea că întâi se cere nulitatea contractului și remedii specifice repunerii în situația anterioară, apoi anularea ordinului ANRE și invocarea art.9 din Legea nr.554/2004. Tot în acest sens se mai arată că, sunt niște cereri distincte cu o natură diferită și cu un obiect diferit. Legătura dintre ele nu justifică aceea accesorialitate prevăzută de codul de procedură civilă pentru cereri principale accesorii accidentale care ar fi de competența aceleiași instanțe. Prin urmare, nu există raportul de accesorialitate de care face vorbire reclamantul pentru a fi incidența ipoteza normei juridice de la art. 123 C.proc.civ. Disjungerea și declinarea se impun întocmai pentru respectarea art. 99 C.proc.civ. Potrivit

acestor prevederi, dacă nu se poate stabili nicio legătură între capetele principale de cerere, acestea fiind întemeiate pe fapte ori cauze diferite - sau există o legătură, dar aceasta nu este „strânsă”, în termenii alin. (2) iar unul dintre capetele de cerere este de competența altei instanțe, instanța sesizată va dispune disjungerea și își va declina în mod corespunzător competența, astfel cum se prevede explicit în alin. (1) al art. 99 C.proc.civ.

Reclamantul personal, în replică, precizează că natura cererii de chemare în judecată este alta, nu cum o prezintă reprezentății pârâtei ENGIE ROMÂNIA SA, ci se bazează pe un principiu de drept consacrat, respectiv, că desființarea actului principal atrage desființarea actului subsecvent, iar în cazul prezent natura actului principal este ordinul ANRE. Mai mult, consideră că logica-juridică ar fi următoarea: solicită sesizarea Curții Constituționale iar dacă Curtea Constituțională pronunță o soluție de admitere, atunci desființarea actului principal atrage desființarea actului subsecvent, iar dacă se respinge excepția ca inadmisibilă sau neîntemeiată se respinge acțiunea ca inadmisibilă.

Reprezentății pârâtei ENGIE ROMÂNIA SA, prin avocat, precizează că, în situațiile prevăzute în alin. (1) al art. 99 C.pr.civ., atunci când competența de soluționare este diferită în funcție de fiecare capăt principal de cerere principal după natura sau obiectul acestora, se aplică soluția disjungerii. Mai mult, capetele de cerere privesc natură civilă, iar capetele de cerere privind acțiunea în anularea Ordinului nr. 27/2020, a cererii de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a OUG nr.1/2020 și cererea de despăgubiri formulată împotriva Guvernului și a ANRE în temeiul art. 9 alin. (5) din Legea nr. 554/2004, au un caracter pur de contencios administrativ, fiind de competența materială specializată a instanțelor de contencios administrativ. În consecință, astfel cum a arătat anterior, chiar dacă pretinsa legătură dintre Ordinul ANRE nr. 27/2020, OUG nr. 172020 și contractele încheiate între ENGIE, și reclamant există, aceasta, pe de o parte, nu se dovedește a fi suficient Re strânsă pentru a justifica judecarea acestora în cadrul aceluiași dosar, iar, pe de altă parte, pretențiile, în sine, au naturi diferite, atrăgând o competență materială diferită, în acest sens fiind și conturarea art. 9 din Legea nr. 554/2004.

Reprezentanta pârâtei ANRDE, prin consilier juridic precizează că a invocat excepția necompetenței teritoriale exclusive, excepția necompetenței materiale și teritoriale a Curții de Apel în ceea ce privește capătul 2 și 3 din cererea introductivă, excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei ANRE față de capătul 2 și 3 din cererea introductivă și excepția inadmisibilității capătului 2 și 3 din cererea de chemare în judecată. Referitor la excepția necompetenței materiale și teritoriale a Curții de Apel în ceea ce privește capetele 2 și 3 din cererea introductivă, pârâta a susținut că acestea nu au ca obiect un act administrativ emis de o autoritate publică locală sau centrală. Astfel cum rezultă din chiar modul de formulare al acestora, reclamantul a solicitat, în realitate, anularea unor notificări, acte adiționale și facturi emise de ENGIE România, aceste înscrisuri nefiind acte administrative și nici nu pot fi asimilate acestora.

Reclamantul personal în ceea ce privește excepția inadmisibilității arată că face legătura unei Ordonanțe de Urgență în vigoare aflat în strânsă legătură cu prezenta cauză, pentru că ordinul ANRE este emis în baza art.13 și art.28 din Ordonanța de urgență iar restul dispozițiilor din preambulul ANRE fac referire strict la procedura de emitere, respectiv că ordinele ANRE sunt obligatorii pentru consumatori/operatori. Astfel că, ordinul ANRE nr.27/2020 este exclusiv în baza Ordonanței de Urgență care reiese inclusiv din referatul de aprobare al ordinului și din întâmpinarea depusă de ANRE. Prin urmare sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ale excepției de neconstituționalitate în raport de dispozițiile art.9 alin.2 din Legea nr.554/2004 și art.27 alin.1 și următoarele din Legea nr.47/1992. Astfel că, solicită ca instanța să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate pentru următoarele argumente. Mai mult, arată că are o decizie nr.50/2022 în care solicitarea tardivă a avizului la momentul emiterii ordonanței este pur formală și nu a fost validată de Curtea Constituțională, astfel că, subliniază faptul că rolul conciliului legislativ nu trebuie înțeles ca un lucru pur formal ci ca unul consultativ. Or data solicitării acestui aviz a dat în data emiterii ordonanței de urgență însă după orele

lucrătoare. Mai mult, acest aviz a fost înregistrat abia a doua zi pe data de 07 ianuarie iar Curtea Constituțională s-a pronunțat atât prin decizia nr.50/2022 a subsemnatului cât și prin alte decizii. De asemenea mai arată că lipsește avizul Secretariatului Guvernului și avizul Consiliului Concurenței. Mai mult decât atât, Ordonanța de Urgență preia în integralitate o lege de aprobare care a fost dedusă Curții Constituționale iar în acest fel s-a încălcat principiul colaborării loiale între autoritățile statului, și de asemenea s-a încălcat jurisprudența anterioară a Curții prin care s-a spus că nu se poate emite o ordonanță prin care să se reia aceleași dispoziții.

Reprezentății pârâtei ENGIE ROMÂNIA SA, prin avocat, solicită respingerea cererea de sesizare a Curții Constituționale, precizând că în momentul prezent se face discuție cu privire la dispozițiile art.29 alin.1 și 3 din Legea nr.47/1992, iar condiția de bază în care se ridică această excepție fiind dacă există legătură suficientă între dispoziția legală atacată și fondul cauzei, ori în cazul de față, în ciuda aparenței asemenea legătură nu există. Mai mult, toate pretențiile reclamantului au ca și cauză nemulțumirea de faptul că nu mai sunt tarife reglementate ci tarife stabilite conform cererii și ofertei. Ori acest principiu al liberalizării a fost introdus prin Legea nr.123/2012. Ca atare, efectul pe care l-ar avea o eventuală neconstituționalitate a OUG nr. 1/2020 ar fi doar liberalizarea pieței de gaze la 1 iulie 2022, iar nu 1 iulie 2021 și, în niciun caz, nu ar conduce la dereglementarea întregii piețe de energie, în condițiile în care această s-a produs treptat, prin modificări ale Legii nr. 123/2012. Prin acțiunea sa, la punctul 3, reclamantul solicită despăgubirea acestuia, ca efect al admiterii celorlalte capete de cerere, inclusiv a eventualei neconstituționalități a OUG nr. 1/2020 și a Ordinului ANRE nr. 27/2020, cu diferența dintre ultimul tarif reglementat și tariful plătit după liberalizare (1 iulie 2021), până la data soluționării acțiunii de față. Or, în condițiile pretenției declarării a neconstituționalității OUG nr. 1/2020, cum acțiunea de față nu s-a soluționat până la 1 iulie 2022, este evident că reclamantul nu mai poate susține pretențiile ulterioare acestei date, când oricum piața s-ar fi liberalizat și nu s-ar mai fi aplicat tarifele reglementate. Mai mult, reclamantul a insistat pe împrejurarea că excepția de neconstituționalitate ar trebui să fie primită întrucât Ordinul ANRE nr. 27/2020 și contractul de furnizare gaze pe piața liberă nu ar fi fost legale la momentul emiterii acestora, în raport de data prevăzută în OUG nr. 1/2020 pentru liberalizare (1 iulie 2021). și, respectiv, având în vedere că această ordonanță a dat ANRE atribuția de a emite actul administrativ-normativ prin care să reglementeze trecerea la piața liberalizată (atribuție ce s-a concretizat prin emiterea Ordinului ANRE nr. 1/2020).

Reprezentanta pârâtei ANRDE, prin consilier juridic arată că lasă la aprecierea instanței analiza îndeplinirii condițiilor privind sesizarea Curții Constituționale iar în ceea ce privește diferențele dintre art.8 și art.9 raportat la ultimul capăt de cerere care a fost completa/precizat arată că s-a depus în format electronic note scrise astfel că le depune și în original ca să fie avute în vedere.

Reclamantul personal în replică, în ceea ce privește faptul că nu se poate întoarce la piața liberalizată se arată că ANRE nu putea emite un ordin anterior 1 iunie 2022. Mai mult, cât ordinul este emis anterior înseamnă că este făcut cu încălcarea dispozițiilor legale, cât nu există nici un alt ordin după 1 iunie 2022 în ipoteza admiterii excepției de neconstituționalitate arată că rămâne un vid legislativ, iar timp cât există acest vid legislativ și nu există un ordin ANRE care să reglementeze piața de gaze naturale, respectiv modul de contractare, vânzare, rezultă per a contrario că sunt în piață reglementată până la când ANDRE o să emită un nou ordin cu respectarea acelui termen și cu respectarea condițiilor legale în vigoare.

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să formuleze concluzii scrise, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. 1 Cod procedură civilă, va amâna pronunțarea la data de 04.11.2022.

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 04.11.2022.
Pronunțată în sedinta publica, azi 27.10.2022.

PREȘEDINTE
VICTOR HORTOLOMEI

GREFIER
DAN ALEXANDRU DINU

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 196/64/2022

ÎNCHEIERE

Sedința publică de la 04 Noiembrie 2022

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: VICTOR HORTOLOMEI

Grefier: DAN ALEXANDRU DINU

Pe rol se află cauza de Contencios administrativ și fiscal privind acțiunea formulată de **reclamantul SECU CRISTIAN ADRIAN** în contradictoriu cu **pârâții GUVERNUL ROMÂNIEI PRIN SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI, AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI, ENGIE ROMANIA SA**, având ca obiect „anulare act administrativ - Ordin ANRE nr. 27/23.03.2020”.

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru a delibera,
în temeiul art. 396 C. pr. civ.,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 07.11.2022.
Pronunțată în condițiile art. 402 CPC, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi 04.11.2022.

PREȘEDINTE
VICTOR HORTOLOMEI

GREFIER
DAN ALEXANDRU DINU

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 196/64/2022

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 07 Noiembrie 2022

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: VICTOR HORTOLOMEI

Grefier: DAN ALEXANDRU DINU

Pe rol se află cauza de Contencios administrativ și fiscal privind acțiunea formulată de **reclamantul SECU CRISTIAN ADRIAN** în contradictoriu cu **pârâții GUVERNUL ROMÂNIEI PRIN SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI, AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI, ENGIE ROMANIA SA**, având ca obiect „anulare act administrativ - Ordin ANRE nr. 27/23.03.2020”.

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru a delibera,
în temeiul art. 396 C. pr. civ.,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 08.11.2022.

Pronunțată în condițiile art. 402 CPC, prin punerea soluției la dispoziția părților
prin mijlocirea grefei instanței, azi 07.11.2022.

PREȘEDINTE
VICTOR HORTOLOMEI

GREFIER
DAN ALEXANDRU DINU

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 196/64/2022

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 08 Noiembrie 2022

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: VICTOR HORTOLOMEI

Grefier: DAN ALEXANDRU DINU

Pe rol se află cauza de Contencios administrativ și fiscal privind acțiunea formulată de **reclamantul SECU CRISTIAN ADRIAN** în contradictoriu cu **pârâții GUVERNUL ROMÂNIEI PRIN SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI, AUTORITATEA NATIONALA PENTRU REGLEMENTARE IN DOMENIUL ENERGIEI, ENGIE ROMANIA SA**, având ca obiect „anulare act administrativ - Ordin ANRE nr. 27/23.03.2020”.

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru a delibera,
în temeiul art. 396 C. pr. civ.,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 09.11.2022.

Pronunțată în condițiile art. 402 CPC, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi 08.11.2022.

PREȘEDINTE
VICTOR HORTOLOMEI

GREFIER
DAN ALEXANDRU DINU

ROMÂNIA

CURTEA DE APPEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 196/64/2022

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 09 Noiembrie 2022

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: VICTOR HORTOLOMEI

Grefier: DAN ALEXANDRU DINU

Pe rol se află cauza de Contencios administrativ și fiscal privind acțiunea formulată de **reclamantul SECU CRISTIAN ADRIAN** în contradictoriu cu **pârâții GUVERNUL ROMÂNIEI PRIN SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI, AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI, ENGIE ROMANIA SA**, având ca obiect „anulare act administrativ - Ordin ANRE nr. 27/23.03.2020”.

Dezbaterile asupra obiecțiunilor au avut loc în ședința publică de la 27.10.2022, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată ce face parte integrantă din prezenta încheiere civilă când, Curtea a amânat pronunțarea la data de 04.11.2022, apoi a amânat pronunțarea la data de 07.11.2022, a amânat pronunțarea la data de 08.11.2022, a amânat pronunțarea la data de 09.11.2022, când a hotărât următoarele:

CURTEA,

Deliberând asupra prezentei cauze, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel Brașov, Secția de Contencios Administrativ și Fiscal la data de 02.05.2022, reclamantul Secu Cristian Adrian,

în contradictoriu cu: Guvernul României (în continuare Guvernul) prin reprezentant legal Secretariatul General al Guvernului, cu sediul în Palatul Victoria, Piața Victoriei nr. 1, Sector 1, București, Autoritatea Națională pentru Reglementare în Domeniul Energiei (în continuare ANRE), cu sediul în Str. Constantin Nacu nr. 3, București, Sector 2 și Engie România SA (în continuare ENGIE), cu sediul în Bd. Mărășești, nr. 4-6, sector 4, București a formulat cerere de chemare în judecată (acțiune împotriva OUG nr. 1/2020) prin care a solicitat ca instanța ca prin hotărârea pe care o va pronunța să dispună:

1. Anularea Ordinului ANRE nr. 27 din 23 martie 2020 pentru stabilirea unor măsuri privind furnizarea gazelor naturale la clienții casnici în perspectiva eliminării prețurilor reglementate, publicat în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 243 din 25 martie 2020.

2. În ipoteza admiterii capătului de cerere nr. 1, constatarea nulității absolute sau anularea:

a) „notificării privind eliminarea prețurilor reglementate de ANRE pentru furnizarea gazelor naturale la clienții casnici emisă de ENGIE la data de 13.05.2021”;

b) „notificării - Modificarea prețului gazelor naturale începând cu data de 1 noiembrie 2021” emisă de ENGIE la data de 15.08.2021;

c) „actului adițional la contractul de vânzare-cumpărare gaze naturale nr. 3006624378” emis de ENGIE la data de 15.08.2021.

3. În ipoteza admiterii capătului de cerere nr. 1, obligarea pârâtei ENGIE România SA la recalcularea facturilor emise începând cu data de 01.07.2021 și până la finalizarea litigiului dedus judecății la prețul lunar total (fără TVA) = (prețul reglementat

al gazului natural cu servicii de transport și înmagazinare incluse aferent categoriei de consumatori C.1 anterior liberalizării pieței de gaze naturale, respectiv 93,68 lei/MWH) + (tariful de distribuție reglementat de ANRE specific categoriei de consum C.1), precum și compensarea facturilor viitoare cu sumele rezultate din diferența de preț achitată și cea rezultată în urma recalculării.

4. Sesizarea Curții Constituționale a României cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de Urgență nr. 1 din 6 ianuarie 2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. II din 9 ianuarie 2020, în ansamblu său, și a dispozițiilor art. XIII, XIV, XXVIII din acest act normativ, în special, în conformitate cu dispozițiile art. 9 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, precum și suspendarea prezentului litigiu până la soluționarea excepției de neconstituționalitate, în conformitate cu prevederile art.9 alin.2 din Legea nr. 554/2004.

5. Obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate, reclamantul a arătat că excepția a fost formulată pe întreaga OUG nr. 1/2020 întrucât unele critici prin natura lor, nu pot fi dissociate de reglementarea în ansamblu.

Ca atare, chiar dacă pentru capătul principal de cerere- anularea Ordinului ANRE nr. 27/2020- doar art. XIII, art. XIV și art. XXVIII din OUG nr. 1/2020 au înrăurire, criticile ce urmează a fi formulate nu vor privi aspecte de ordin extrinsec, ci aspecte de neconstituționalitate extrinsecă, ce afectează ordonanța de urgență în ansamblu.

Pe fondul excepției, în esență, sub un prim aspect, s-a arătat că OUG nr. 1/2020 este în ansamblu neconstituțională întrucât a fost adoptată, cu un conținut normativ aproape identic cu cel al legii (mai puțin art. 1 pct.18), după declanșarea controlului de constituționalitate a priori în privința Legii privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, lege declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 61/2020, fiind încălcate prevederile art. 142 alin.1) din Constituție și art. 147 alin.4) din Constituție prin raportare la Decizia Curții Constituționale nr. 727/2012, precum și cele ale art. 1 alin.(3) și art. 61 alin.(1) din Constituție.

Sub un alt aspect, s-a arătat că OUG nr. 1/2020 este în ansamblu neconstituțională, întrucât a fost adoptată fără a se solicita în prealabil avizul Consiliului Legislativ, fiind încălcate dispozițiile art. 79 alin.(1) din Constituție coroborat cu art. 1 alin.(3) și (5) din Constituție prin raportare la dispozițiile art. 3 alin.(3) . art. 4 alin.(1) și art. 4 alin.(3) din Legea nr. 73/1993 și dispozițiile art. 9 alin.(2) și art. 10 alin. (4) din Legea nr. 24/2000

Pe de altă parte, s-a arătat că prevederile OUG nr. 1/2020, în ansamblu, precum și dispozițiile art. XIII, art. XIV și art. XXVIII din OUG nr. 1/2020, în special, sunt neconstituționale, întrucât au fost adoptate fără a se solicita în prealabil avizul Consiliului Economic și Social, fiind încălcate dispozițiile art. 1 alin.(3) și (5), art. 16 alin.(2) coroborate cu art. 141 din Constituție prin raportare la dispozițiile art. 2 alin. (1) și (2) lit. (a). (b). (c). (e). (h). (i) , art.5 și art. 6 alin. (2) din Legea nr. 248/2013, precum și art. 31 lit. c) din Legea nr. 24/2000.

Sub un alt aspect, s-a arătat că 4. OUG nr. 1/2020 este în ansamblu neconstituțională, întrucât a fost adoptată fără avizul de oportunitate al Secretariatului General al Guvernului, fiind încălcate dispozițiile art. 115 alin. (4) și art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție prin raportare la art. 84 din Legea nr. 24/2000 coroborat cu art. 28 lit. c) și art. 31 din Regulamentul la HG nr.561/2009.

Totodată, s-a susținut că OUG nr. 1/2020 este în ansamblul sau neconstituțională. întrucât a fost adoptată fără îndeplinirea exigențelor de transparență decizională, fiind încălcate prevederile art.31 alin.(1) și (2) și art. 1 alin.(3) și (5) din Constituție prin raportare la art. 7 alin.(1) și (2) teza a II-a din Legea nr. 52/2003. art. 8 alin(1) din OUG

nr. 57/2019. si raportul Rule of Law Checklist [CDL-AD(2016)007rev] adoptat de Comisia de la Veneția.

Sub un alt aspect, s-a susținut că art. XIII, art. XIV și art. XXVIII din OUG nr. 1/2020 sunt neconstituționale, întrucât au fost adoptate fără a se motiva în preambulul actului normativ elementele care reclamau situația extraordinară și urgentă reglementării, fiind încălcate dispozițiile art. 115 alin.(4) din Constituție și art. 1 alin. (5) din Constituție prin raportare la art. 43 alin.(3) din Legea nr. 24/2000.

Pe de altă parte, s-a susținut că Art. XIII, art. XIV și art. XXVIII din OUG nr. 1/2020 sunt neconstituționale, întrucât nu se integrează armonios în cuprinsul actului normativ, cu ignorarea principiului unității reglementării în materie, fiind încălcate dispozițiile art. 1 alin.(5) din Constituție prin raportare la art. 14 din Legea nr. 24/2000, precum și art. 147 alin.(4) din Constituție prin raportare la Decizia nr. 214/2019 a Curții Constituționale

Sub un alt aspect, s-a arătat că Art. XIII, art. XIV și art. XXVIII din OUG nr. 1/2020 sunt neconstituționale, întrucât nu a fost solicitat avizul Consiliului Concurenței anterior adoptării actului normativ, cu ignorarea principiului legalității și, implicit, a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție prin raportare la art. 25 lit. alin.(1) lit. I) și alin.(3) din Legea nr. 21/1996.

În concluzie, s-a arătat că numai o ordonanță de urgență care întrunește toate exigentele referitoare la calitatea actului normativ, inclusiv cele care decurg din logistica formală, legitimează și în același timp limitează competența discreționară a legiuitorului delegat, nu ca obiectiv în sine, ci pentru a prezerva și a garanta drepturile și libertățile ființei umane considerate drept *telos* final al oricărei acțiuni a statului.

În raport de aceste considerente, s-a solicitat admisibilitatea excepției de neconstituționalitate, iar în temeiul art. 29 alin.(5) din Legea nr. 47/1992 coroborat cu art. 9 alin.(1) din Legea nr. 554/2004, să sesizați Curtea Constituțională a României, cu excepția de neconstituționalitate a OUG nr. 1/2020 în ansamblu, precum și a dispozițiilor art. XIII, art. XIV și art. XXVIII din OUG nr. 1/2020 în special, în raport de dispozițiile art. 1 alin.(3) și (5), art. 16 alin.(2), art. 31 alin.(1) și (2), art. 61 alin.(1), art. 79 alin.(1), art. 115 alin.(4), art. 141, art. 142 alin.(1) și art. 147 alin.(4) din Constituția României și să se dispună suspendarea prezentului litigiu până la soluționarea excepției de neconstituționalitate, în conformitate cu dispozițiile art. 9 alin.(2) din Legea nr. 554/2004.

La data de 31.05.2022, pârâta Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei-ANRE a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Prin întâmpinare, pârâta a invocat totodată excepția necompetenței teritoriale exclusive, excepția necompetenței materiale și teritoriale a Curții de Apel în ceea ce privește capătul 2 și 3 din cererea introductivă, excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei ANRE față de capătul 2 și 3 din cererea introductivă și excepția inadmisibilității capătului 2 și 3 din cererea de chemare în judecată.

Pârâta ENGIE România SA a depus întâmpinare la data de 07.06.2022 prin care a solicitat admiterea excepției necompetenței materiale a Curții de Apel Brașov în ceea ce privește capetele de cerere 2 și 3, capete de cerere ce privesc raportul juridic dintre reclamant și Engie; respingerea cererii de sesizare a Curții Constituționale a României cu excepția de neconstituționalitate a OUG nr. 1/2020, nefiind îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării și respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată.

La data de 30.06.2022, reclamantul Secu Cristian Adrian a depus la dosar un înscris denumit „precizare de acțiune”, prin care și-a modificat acțiunea, astfel:

- **la capătul 2 de cerere**, pe lângă constatarea nulității/anularea celor trei acte juridice indicate inițial, solicită să se constate: - inexistența sau, în subsidiar, nulitatea absolută/anularea contractului de vânzare-cumpărare gaze naturale nr.3006624378 din 15 august 2021, pretins încheiat de ENGIE ROMÂNIA SA; - nulitatea absolută sau, în

subsidiar, să se anuleze NOTIFICAREA de reînnoire ofertă gaze naturale cu nr. 9056/19.05.2022, emisă de ENGIE;

- **capătul 3 de cerere se modifică** astfel: obligarea pârâtei ENGIE România SA la recalcularea facturilor emise începând cu data de 01.07.2021 și până la finalizarea litigiului dedus judecării la prețul lunar total (fără TVA) = (prețul reglementat al gazului natural cu servicii de transport și înmagazinare incluse aferent categoriei de consumatori C.1 anterior liberalizării pieței de gaze naturale, respectiv 93,68 lei/MWH) + (tariful de distribuție reglementat de ANRE specific categoriei de consum C.1), precum și compensarea facturilor viitoare cu sumele rezultate din diferența de preț achitată și cea rezultată în urma recalculării.

Tot **prin cererea modificatoare**, reclamantul a solicitat obligarea pârâților Guvernul României și ANRE, la achitarea în solidar, a diferențelor calculate conform celor de mai sus, de la capătul 3 de cerere, cu titlu de prejudiciu material, în temeiul dispozițiilor art.9 și art.18 alin. 3 din Legea nr.554/2004 și art.1357 și urm. Cod civil, în calitate de emitenți ai OUG nr.1/2020 și Ordinului ANRE nr.27/2020, acte pretins vătămătoare pentru reclamant. Aceste din urmă pretenții, având ca izvor răspunderea administrativ patrimonială pentru acte administrative pretins nelegale, au o natură diferită de cele de la capătul trei de cerere, fiind accesorii capetelor 1 și 4 de cerere, circumscriindu-se, deci, acestor din urmă capete de cerere.

Prin sentința nr. 94/2022 din 30.06.2022, Curtea de Apel Brașov - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a admis excepția de necompetență teritorială a Curții de Apel Brașov - Secția Contencios Administrativ și Fiscal, a declinat competența de soluționare a acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul Secu Cristian Adrian în contradictoriu cu pârâții Guvernul României, Autoritatea Națională pentru Reglementare în Domeniul Energiei și Engie România în favoarea Curții de Apel București - Secția a VIII-a de Contencios Administrativ și Fiscal.

Având în vedere cerere modificatoare/precizatoare formulată de reclamant, prin încheierea din data de 13.10.2022, Curtea de Apel București Secția a VIII-a de Contencios Administrativ și fiscal a dispus comunicarea acesteia către părțile pârâte cu mențiunea de formula întâmpinare și de a o depune la dosar.

Pârâțul Guvernul României, prin Secretariatul General al Guvernului a formulat întâmpinare la cererea precizatoare/modificatoare, prin care a invocat excepțiile netimbrării, inadmisibilității, iar pe fond s-a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiate, **menționându-se totodată că punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate va fi comunicat Curții Constituționale.**

Pârâta Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), a formulat note scrise la cererea precizatoare a acțiunii formulate de reclamant, prin care a solicitat respingerea capătului de cerere privind obligarea în mod solidar a pârâților Guvernul României și ANRE să achite diferențele cu titlu de prejudiciu material, în temeiul dispozițiilor art. 9 alin. (5) și art. 18 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 și art. 1357 C.civ. în calitate de emitenți a OUG nr. 1/2020 și Ordinul ANRE nr. 27/2020.

S-a învederat că ANRE are capacitatea și calitatea de a sta în judecată, doar atunci când instanța judecătorească exercită controlul legalității actelor administrative cu caracter normativ sau individual pe care le emite, în condițiile art. 8 din Legea nr. 554/2004.

Prin urmare, s-a solicitat respingerea atât a cererii principale de anulare a Ordinului ANRE nr. 27/2020, cât și a capătului de cerere subsidiar, ca neîntemeiate.

Prin notele scrise depuse pentru termenul de 27.10.2022, reclamantul Secu Cristian Adrian a învederat că susține admisibilitatea excepției de neconstituționalitate a OUG nr. 1/2020 și susținerile anterioare privind Cererea de anulare a Ordinului ANRE nr. 27/2020 și a actelor civile încheiate de ENGIE.

La data de 03.11.2022, la dosarul cauzei au fost înregistrate concluziile scrise formulate de pârâta ENGIE România SA prin care s-a solicitat admiterea excepției

necompetenței materiale a Curții de Apel pentru capetele de cerere nr. 2 și 3 astfel cum au fost modificate iar cu privire la cererea de sesizare a Curții Constituționale a României cu excepția de neconstituționalitate a OUG nr. 1/2020, s-a apreciat că se impune a fi admisă întrucât nu sunt îndeplinite condițiile legale de sesizare.

La data de 04.11.2022, la dosarul cauzei au fost înregistrate concluziile scrise formulate de reclamantul Secu Cristian Adrian prin care a solicitat respingerea excepției necompetenței materiale și teritoriale a Curții de Apel București în privința capetelor 2 și 3 de cerere precum și sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a OUG nr. 1/2020.

Curtea, deliberând asupra necesității disjungerii capetelor 1 și 4 de cerere modificată/precizată, inclusiv pretențiile accesorii acestor capete de cerere (pretenții denumite de reclamant capăt subsidiar de cerere), privind solicitarea de obligare a pârâților Guvernul României și ANRE la achitarea, în solidar, a diferențelor calculate conform celor de mai sus, de la capătul 3 de cerere, cu titlu de prejudiciu material, în temeiul dispozițiilor art.9 și art.18 alin. 3 din Legea nr.554/2004 și art.1357 și urm. Cod civil, în calitate de emitenți ai OUG nr.1/2020 și Ordinului ANRE nr.27/2020, acte pretins vătămătoare pentru reclamant, **de capetele 2 și 3 de cerere modificată/precizată, analizând actele și lucrările dosarului,** apreciază, în conformitate cu prevederile art.99 alin.1 și art.139 alin.5 Cod procedură civilă, că se impune disjungerea, întrucât, *pe de o parte*, competența prezentei instanțe de contencios administrativ este atrasă numai de **capetele 1 și 4 de cerere modificată/precizată, inclusiv pretențiile accesorii acestor capete de cerere (pretenții denumite de reclamant capăt subsidiar de cerere și având ca izvor răspunderea administrativ patrimonială pentru acte administrative pretins nelegale),** privind solicitarea de obligare a pârâților Guvernul României și ANRE la achitarea, în solidar, a diferențelor calculate conform celor de mai sus, de la capătul 3 de cerere, cu titlu de prejudiciu material, în temeiul dispozițiilor art.9 și art.18 alin. 3 din Legea nr.554/2004 și art.1357 și urm. Cod civil, în calitate de emitenți ai OUG nr.1/2020 și Ordinului ANRE nr.27/2020, acte pretins vătămătoare pentru reclamant, *iar pe de altă parte*, **capetele 2 și 3 de cerere modificată/precizată** (dintre care capătul 2 are caracter principal) au o cauză juridică autonomă și sunt, fără echivoc, de competența instanței civile.

Totodată, art. 9 alin.5 din Legea nr.554/2004 (versiunea în vigoare la data introducerii acțiunii) prevede că „**Acțiunea prevăzută de prezentul articol poate avea ca obiect acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin ordonanțe ale Guvernului, anularea actelor administrative emise în baza acestora, precum și, după caz, obligarea unei autorități publice la emiterea unui act administrativ sau la realizarea unei anumite operațiuni administrative**”.

Prin urmare, acțiunea întemeiată pe art.9 din Legea nr.554/2004 are obiectul juridic riguros reglementat de alineatul 5 al articolului menționat, iar anularea de acte juridice civile și alte pretenții de natură civilă nu se încadrează în acest obiect juridic.

Prin urmare, potrivit principiilor care decurg din interpretarea prevederilor art.139 alin.5 și art.99 alin.1 Cod procedură civilă (în conformitate cu care dacă unul din capete este de competența altei instanțe, instanța sesizată va dispune disjungerea **capetelor 1 și 4 de cerere modificată/precizată, inclusiv pretențiile accesorii acestor capete de cerere (pretenții denumite de reclamant capăt subsidiar de cerere și având ca izvor răspunderea administrativ patrimonială pentru acte administrative pretins nelegale),** privind solicitarea de obligare a pârâților Guvernul României și ANRE la achitarea, în solidar, a diferențelor calculate conform celor de mai sus, de la capătul 3 de cerere, cu titlu de prejudiciu material, în temeiul dispozițiilor art.9 și art.18 alin. 3 din Legea nr.554/2004 și art.1357 și urm. Cod civil, în calitate de emitenți ai OUG nr.1/2020 și Ordinului ANRE nr.27/2020, acte pretins vătămătoare pentru reclamant, **de capetele 2 și 3 de cerere modificată/precizată** (dintre care capătul 2 are caracter principal).

Totodată, va dispune formarea unui nou dosar în privința capetelor 2 și 3 de cerere modificată/precizată, la care se vor atașa, în copie certificată, cererea de chemare în judecată, înscrisurile anexate acesteia, celelalte cereri/memorii depuse de reclamant la dosar, întâmpinările/concluziile scrise formulate de pârâta Engie România SA, înscrisurile depuse la dosar de această din urmă pârâtă și încheierile pronunțate în cauză, dosar în care se amână pronunțarea asupra necompetenței materiale la data de 10.11.2022 și în care sunt părți: reclamantul și pârâta Engie România SA.

De asemenea, în raport de disp. 29 din Legea nr. 47/1992, Curtea de Apel constată invocarea în fața sa, **astfel cum s-a expus mai sus**, a unei **excepții de neconstituționalitate** a Ordonanței de Urgență nr. 1 din 6 ianuarie 2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. II din 9 ianuarie 2020, în ansamblu său, și a dispozițiilor art. XIII, XIV, XXVIII din acest act normativ, în special, în conformitate cu dispozițiile art. 9 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, față de prevederile art. 1 alin.(3) și (5), art. 16 alin.(2), art. 31 alin.(1) și (2), art. 61 alin.(1), art. 79 alin.(1), art. 115 alin.(4), art. 141, art. 142 alin.(1) și art. 147 alin.(4) din Constituția României.

În drept, potrivit art. 29 din Legea nr. 47/1992 rep., „(1) *Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.* (2) *Excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată ori de arbitraj comercial. De asemenea, excepția poate fi ridicată de procuror în fața instanței de judecată, în cauzele la care participă.* (3) *Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale (...).*”

Astfel, în cauză Curtea de apel apreciază ca fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate: 1) excepția este ridicată în fața unei instanțe de judecată, respectiv Curtea de Apel București; 2) excepția de neconstituționalitate are legătură cu soluționarea cauzei, întrucât dispozițiile Ordonanței de Urgență nr. 1 din 6 ianuarie 2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. II din 9 ianuarie 2020, în ansamblu său, și dispozițiile art. XIII, XIV, XXVIII din acest act normativ, în special, au fost invocate de reclamant în susținerea temeiniciei pretențiilor formulate prin acțiunea dedusă judecătii în prezenta cauză; 3) excepția este invocată de o parte, respectiv partea reclamantă; 4) excepția de neconstituționalitate privește dispoziții dintr-o Ordonanță de Urgență în vigoare și Ordonanța de Urgență în ansamblul său; 5) nu rezultă că Ordonanța de Urgență contestată de partea reclamantă ar fi fost declarată neconstituțională de Curtea Constituțională printr-o decizie anterioară.

În ce privește punctul de vedere al instanței asupra excepției, Curtea de Apel apreciază că acesta este obligatoriu față de disp. art. 29 alin. 4 din Legea nr. 47/1992 rep. doar în măsura în care excepția de neconstituționalitate ar fi fost invocată de oficiu, pentru motivarea încheierii de investire, iar în celelalte ipoteze, anume atunci când titularul excepției este una dintre părțile litigante, instanța de judecată are facultatea de a prezenta o opinie.

În cauza de față, Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece: - *OUG nr. 1/2020 este în ansamblu neconstituțională întrucât a fost adoptată, cu un conținut normativ aproape identic cu cel al legii (mai puțin art. I pct.18), după declanșarea controlului de constituționalitate a priori în privința Legii privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, lege declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 61/2020, fiind încălcate prevederile art. 142 alin.1) din Constituție și art. 147 alin.4) din*

Constituție prin raportare la Decizia Curții Constituționale nr. 727/2012, precum și cele ale art. 1 alin.(3) și art. 61 alin.(1) din Constituție; - OUG nr. 1/2020 este în ansamblu neconstituțională, întrucât a fost adoptată fără a se solicita în prealabil avizul Consiliului Legislativ, fiind încălcate dispozițiile art. 79 alin.(1) din Constituție coroborat cu art. 1 alin.(3) și (5) din Constituție (prin raportare la dispozițiile art. 3 alin.(3) . art. 4 alin.(1) și art. 4 alin.(3) din Legea nr. 73/1993 și dispozițiile art. 9 alin.(2) și art. 10 alin. (4) din Legea nr. 24/2000); - prevederile OUG nr. 1/2020, în ansamblu, precum și dispozițiile art. XIII, art. XIV și art. XXVIII din OUG nr. 1/2020, în special, sunt neconstituționale, întrucât au fost adoptate fără a se solicita în prealabil avizul Consiliului Economic și Social, fiind încălcate dispozițiile art. 1 alin.(3) și (5), art. 16 alin.(2) coroborate cu art. 141 din Constituție (prin raportare la dispozițiile art. 2 alin. (1) și (2) lit. (a). (b). (c). (e). (h). (i) , art.5 și art. 6 alin. (2) din Legea nr. 248/2013, precum și art. 31 lit. c) din Legea nr. 24/2000); - OUG nr. 1/2020 este în ansamblu neconstituțională, întrucât a fost adoptată fără avizul de oportunitate al Secretariatului General al Guvernului, fiind încălcate dispozițiile art. 115 alin. (4) și art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție (prin raportare la art. 84 din Legea nr. 24/2000 coroborat cu art. 28 lit. c) și art. 31 din Regulamentul la HG nr.561/2009); - OUG nr. 1/2020 este în ansamblul sau neconstituțională. întrucât a fost adoptată fără îndeplinirea exigențelor de transparență decizională, care sunt menite să asigure participarea directă a cetățenilor la adoptarea actelor normative, aspect ce se circumscrie problematicii exercitării suveranității de către chiar titularul acesteia, poporul român, și ține de esența unei societăți democratice, fiind încălcate prevederile art.31 alin.(1) și (2) și art. 1 alin.(3) și (5) din Constituție (prin raportare la art. 7 alin.(1) și (2) teza a II-a din Legea nr. 52/2003. art. 8 alin(1) din OUG nr. 57/2019 și raportul Rule of Law Checklist [CDL-AD(2016)007rev] adoptat de Comisia de la Veneția); - art. XIII, art. XIV și art. XXVIII din OUG nr. 1/2020 sunt neconstituționale, întrucât au fost adoptate fără a se motiva în preambulul actului normativ elementele care reclamau situația extraordinară și urgentă reglementării, fiind încălcate dispozițiile art. 115 alin.(4) din Constituție și art. 1 alin. (5) din Constituție (prin raportare la art. 43 alin.(3) din Legea nr. 24/2000); - art. XIII, art. XIV și art. XXVIII din OUG nr. 1/2020 sunt neconstituționale, întrucât nu a fost solicitat avizul Consiliului Concurenței anterior adoptării actului normativ, cu ignorarea principiului legalității și, implicit, a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție (prin raportare la art. 25 lit. alin.(1) lit. I) și alin.(3) din Legea nr. 21/1996).

Față de cele expuse, Curtea va sesiza Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a OUG nr.1/2020, în ansamblul său și a dispozițiilor art. XIII, XIV ȘI XXVIII din acest act normativ, în special, față de prevederile art. 1 alin.(3) și (5), art. 16 alin.(2), art. 31 alin.(1) și (2), art. 61 alin.(1), art. 79 alin.(1), art. 115 alin. (4), art. 141, art. 142 alin.(1) și art. 147 alin.(4) din Constituția României.

Totodată, va suspenda judecarea prezentei cauze, astfel cum a rezultat în urma disjungerii, în temeiul art. 9 alin. 2 din Legea nr.554/2004.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Disjunge capetele 1 și 4 de cerere modificată/precizată de capetele 2 și 3 de cerere modificată/precizată.

Dispune formarea unui nou dosar în privința capetelor 2 și 3 de cerere modificată/precizată, la care se vor atașa, în copie certificată, cererea de chemare în judecată, înscrisurile anexate acesteia, celelalte cereri/memorii depuse de reclamant la dosar, întâmpinările/concluziile scrise formulate de pârâta Engie România SA, înscrisurile depuse la dosar de această din urmă pârâtă și încheierile pronunțate în cauză,

dosar în care se amână pronunțarea asupra necompetenței materiale la data de 10.11.2022 și în care sunt părți: reclamantul și pârâta Engie România SA.

Sesizează Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a OUG nr.1/2020, în ansamblul său și a dispozițiilor art. XIII, XIV ȘI XXVIII din acest act normativ, în special, excepție invocată de reclamant.

Suspendă judecarea prezentei cauze, astfel cum a rezultat în urma disjungerii, în temeiul art. 9 alin. 2 din Legea nr.554/2004.

Cu recurs pe întreaga durată a suspendării în privința dispoziției referitoare la suspendare.

Cu recurs odată cu fondul în privința celorlalte dispoziții.

Pronunțarea se face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 402 din Codul de procedură civilă, astăzi, 09.11.2022.

PREȘEDINTE,
VICTOR HORTOLOMEI

GREFIER,
DAN ALEXANDRU DINU